

[Elgaard.]

paa ikke alene den Side, Lovforslagene først og fremmest tager Sigte paa, men ogsaa den anden Side af Opgaven, der ikke er søgt løst.

De to Lovforslag indeholder tilsammen ca. 100 Paragraffer. Da jeg læste disse hundrede Paragraffer igennem, kunde jeg ikke tilbageholde den Tanke, at man har været noget vidtløftig, naar man saaledes har formet den ene Paragraf efter den anden. Der er for det første næppe Tvivl om, at en Række af de Bestemmelser, der har hver sin Paragraf, med nogen Rimelighed kunde have været sammenfattet i et mindre Antal Paragraffer, uden at Teksten var blevet mindre klar, men der er heller næppe nogen Tvivl om, at der er mange af de saaledes spredte Bestemmelser, som det er urimeligt at lovfæste.

Om Forslaget til Lov om Leje, hvis Enkeltheder jo i ret stor Udstrækning blev gennemgaaet af den højtærede Indenrigsminister, skal jeg kun sige enkelte Ting. Jeg er ikke sikker paa, at Indførelsen af 12 Flyttedage, nemlig den første Søgnedag i hver Maaned for de Lejligheders Vedkommende, hvis aarlige Husleje er 1 500 Kr. i Hovedstaden og 1 000 Kr. i det øvrige Land, er en anbefalelsesværdig Ordning. I det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat angaaende disse Lovforslag, maa Spørgsmaalet om Flyttedagene i alle Tilfælde tages op til en nærmere Prøvelse, den foreslaede Ordning kan ikke accepteres blankt, hverken Skellet eller Indførelsen af en maanedlig Flyttedag.

Der findes jo i det foreliggende Lovforslag en Række Bestemmelser, som meget udførligt oprækker Udlejerens Forpligtelser, baade hvor det drejer sig om Indflytning i en Lejlighed, om Nybygninger og om Forandringer og Moderniseringer, Vedligeholdelse o. s. v.; Paragraf efter Paragraf, hvori man noterer, hvad der er Udlejerens Forpligtelse, hvorledes han har at forholde sig i det ene, det anden, det tredje og det fjerde Tilfælde, marcherer op. Hvis man vil bedømme disse Spørgsmaal objektivt, synes jeg ikke, man kan naa til en saadan Anbefalelsestale som den, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen holdt for lidt siden. Jeg synes, det er saa aabenbart, at man med disse Lovforslag ikke har skiftet Sol og Vind lige. Og netop fordi man maa drage denne Slutning af Paragrafferne, mener jeg, man kan sige, at Lovforslagene aldeles ikke har løst deres Opgave. Baade for Beboelseslejligheders og Forretningslokalers Vedkommende vil der kunne komme til at foreligge

mange Tilfælde, hvor det praktisk talt bliver Lejeren, der gennem en lang Aarrække er den absolut — af Loven begunstigede — bestemmende Part med Hensyn til, hvorledes det skal arte sig for de omhandlede Lejligheder og Forretningslokaler. Naar man endelig vil tage fat paa dette Problem og i saa vid Udstrækning, som disse Lovforslag er Udtryk for, er det Resultat, der her foreligger, efter min Mening ikke heldigt. Jeg vil ogsaa notere, at man ikke alene genindfører alle de Restriktioner, vi havde i Efterkrigstiden, man udvider dem endog paa en Række Omraader — jeg behøver i saa Henseende blot at nævne, at ogsaa de nugældende Aagerparagraffer er blevet udvidet, og at man ogsaa under Lovforslagenes Bestemmelser inddrager de Ejendomme, som allerede nu er inde under Restriktioner.

Bestemmelsen om et Prøveaar synes jeg er noget mærkeligt noget. Jeg gad egentlig vide, hvem det er, der skal prøves i Løbet af dette Aar, og jeg kan ikke forstaa, hvilken Værdi Forslaget om et saadant Prøveaar skulde have, for det vil jo blot føre til, at Modsætningsforholdet mellem Ejer og Lejer, hvis der har været blot en lillebitte Grund til Uoverensstemmelse, naar dette Prøveaar er forløbet, vil være skærpet; og enten man for Beboelseslejligheder og Forretningslokaler har en Skæringsdag for en ny Afgørelse paa det ene eller det andet Tidspunkt, er det klart, at en Fortsættelse efter de Regler, Paragrafferne indeholder, fremefter giver Lejeren absolut Overtaget.

Om selve Forslaget til Lov om Leje vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister og til Rigsdagen, at Venstre vurderer Spørgsmaalet saadan, at naar der efter Restriktionernes Ophør er forløbet en ikke særlig lang Periode, vil de Overgangsvanskeligheder, som man fornuftigvis ikke kan undgaa, være overvundet og de normale Forhold, saa normale, som de kan blive — mindst lige saa eller mere normale end alle andre Forhold inden for det danske Samfund i denne Tid —, være indtraadt, og saa er Forholdene bedre, end man vilde kunne skabe dem i Kraft af en Lovgivning som den, der her foreslaas. Jeg mener endvidere, at Forslaget til Lov om Leje — og det gælder for øvrigt ogsaa det andet Lovforslag — er af en saadan Karakter, at det faktisk vil blive konflikt-skabende paa et Omraade, hvor der for Tiden ikke eksisterer nogen Konflikt, og det kan jo dog ikke være Formaalet at tilvejebringe en Lovgivning, der først og fremmest vil virke paa den Maade, at der